

L'esfondrament d'un món

L'illa d'Amrum, a la costa oest de la península de Jutlandia, just a la frontera entre Alemanya i Dinamarca és un paratge extraordinari format per platges de dunes, marismes i una fauna i flora riquíssimes. De fet, és una illa que durant algunes hores, quan hi ha marea baixa, queda unida temporalment al continent per, ràpidament, quan la marea recupera el terreny perdut, tornar a convertir-se en illa. Aquest és l'escenari de la darrera pel·lícula del director alemany d'origen turc Fatih Akin. Presentada fora de competició a l'última edició del Festival de Cannes, *La isla de Amrum* és un film que sorprèn perquè té poc a veure amb la nerviosa, punyent i accelerada visió del cinema que coneixíem fins ara del realitzador alemany. Des de la magnífica *Contra la pared*, el film que el va fer destacar el 2004, el cinema de Fatih Akin s'ha mogut gairebé sempre en el terreny de la marginalitat, els personatges portats al límit i un cert efectisme que li ha generat tants admiradors com detractors.

És per això que *La isla de Amrum* és un autèntic rara avis en la seva filmografia. Primer de tot, perquè Akin no havia treballat el drama històric de la manera que ho fa aquí, amb una mirada serena, pausada, precisa i extraordinàriament atenta als detalls. El film ens situa a l'abril de 1945, a les acaballes de la Segona Guerra Mundial, quan el Tercer Reich s'està esfondrant i la població alemanya es debat entre la incredulitat, la frustració, la fugida, la depressió o la resistència davant la derrota imminent. Aquest moment històric, que hem vist al cinema des d'altres perspectives -només cal recordar, per exemple, *El hundimiento* d'Oliver Hirschbiegel-, és tractat per Akin des d'un punt de vista totalment diferent: la petita comunitat que viu a Amrum simbolitza en certa forma, i des d'una llunyania absoluta amb el que succeeix als centres de poder o a les grans ciutats alemanyes, l'enfonsament d'un món vist des d'una dimensió més quotidiana.

Per fer-ho, Fatih Akin agafa el personatge de Nanning, el fill d'un alt comandament del Reich, que viu amb la seva mare a Amrum, allunyat del front i la zona de conflicte. A través dels seus ulls contemplarem en primera persona com el final de la guerra transforma completament el món que havia conegut fins aquell moment: les seves certeses s'esfondren i la nova realitat derivada del final de la guerra canviarà per sempre la seva vida. Més enllà de les resonàncies coming-of-age que impregnen el film, Nanning no és només el protagonista de la pel·lí-

LA ISLA DE AMRUM

Títol Original: Amrum

País: Alemanya, 2025

Direcció: Fatih Akin

Guió: Fatih Akin,
Hark Bohm

Intèrprets: Diane Kruger,
Laura Tonke

Gènere: Drama

Durada: 93 min

Idioma: Alemany

Subtítols: Castellà

No recomanada per a menors de 12 anys

cula, sinó que Akin el converteix en el testimoni de càrrec del mosaic de personatges que poblen l'illa d'Amrum i els seus voltants. I el director alemany ho fa en un exercici de precisió admirable: la seva pel·lícula és formalment molt acurada, preciosa però a la vegada és trista i implacable. En la seva mirada no hi ha condescendència ni edulcoració de la realitat, i Akin demostra com situar el centre de l'acció en la quotidianitat d'aquest racó perdut al nord d'Alemanya, pot ser tant demolidor com si l'hagués posat al centre de Berlín.

La isla de Amrum fa també un ús molt intel·ligent del marc salvatge de l'illa. El paisatge no és un simple decorat que li serveixi per fer estampes preciosistes, tot el contrari. Tot i ser un film molt bellament fotografiat i molt plaent de veure, el paisatge s'integra perfectament en la trama, com en les dues seqüències en les que la marea juga un paper dramàtic fonamental, o quan Nanning descobreix horroritzat el cadàver d'un paracaigudista a la platja. Darrera les dunes, a les ribes dels rierols, a la sorra de la platja, als camps llaurats amb dificultat...qualsevol racó d'Amrum pot ser un mirall de la força de la natura però també de la duresa que envolta l'ésser humà en temps de guerra. Magníficament protagonitzada pel debutant Jasper Billerbeck -tot un descobriment- *La isla de Amrum* no és només la pel·lícula més atípica de Fatih Akin sinó una de les millors de la seva filmografia.

Paco Vilallonga

Col·lectiu de la crítica cinematogràfica de Girona